

Ανθρώπινες ιστορίες...

Ορεινές διασώσεις στο «βουνό των Θεών»

Κάθε χρόνο, οι Σαμαρείτες Διασώστες του Ε.Ε.Σ. επιχειρούν σε αποστολές έρευνας και διάσωσης στα Πιέρια Όρη και στον Όλυμπο.

Όταν ακούς κάποιον άνθρωπο να σου λέει «βοήθησέ με», η ευθύνη που νιώθεις είναι πολύ μεγάλη. Για τη Μαρία, τον Διονύση και την Χριστίνα, Εθελοντές Σαμαρείτες - Διασώστες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, ο εθελοντισμός και οι ορεινές διασώσεις είναι οικογενειακή υπόθεση.

Κάθε χρόνο, εκατοντάδες περιπατητών, αναρριχητών και ορειβατών επισκέπτονται τον Όλυμπο, ιδιαίτερα κατά τη θερινή περίοδο. Τα ατυχήματα που συμβαίνουν πολλά. Από απλούς τραυματισμούς, διαστρέμματα, ηλίαση, υποθερμία έως πτώσεις σε γκρεμούς, καρδιακά επεισόδια, ανθρώπους που χάνουν τον προσανατολισμό τους γιατί ακολούθησαν λάθος μονοπάτι ή λόγω άσημων καιρικών συνθηκών. Όπως μας εξηγεί ο Αρχηγός Σαμαρειτών, Διασωστών & Ναυαγοσωστών Κατερίνης Δημήτρης Κατιρτζής, οι Σαμαρείτες Διασώστες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού καλούνται να αντιμετωπίσουν πολλά περιστατικά, τόσο στα Πιέρια Όρη όσο και στον Όλυμπο. «Έχουμε τουλάχιστον 6-7 περιστατικά ανθρώπων που χάνονται και που επιχειρούμε να τους εντοπίσουμε και να τους διασώσουμε. Στην ομάδα μας έχουμε εκπαιδευμένους διασώστες, αναρριχητές, ορειβάτες και οδηγούς βουνού. Δεν είναι καθόλου εύκολο να εντοπίσεις κάποιον.

Σε κάποιες περιπτώσεις παίρνουμε στίγμα στο GPS μέσω του 112, μπορεί όμως να επικρατούν πολύ άσχημες καιρικές συνθήκες, να έχει ομίχλη, χιόνι, να μην έχουμε προσανατολισμό, το θύμα να έχει πέσει σε γκρεμό και να μην είναι ορατό, ή να είναι αναίσθητος. Υπάρχουν φορές που χρειάζεται να μεταφέρουμε το θύμα, κουβαλώντας το στην πλάτη για ώρες. Η κόπωση και ο πόνος στις αρθρώσεις είναι πολύ μεγάλος. Ο ιδρώτας ατελείωτος, αλλά όταν σώζεις μία ζωή, αξίζει ο κόπος».

Η Μαρία Ζολώτα είναι διαχειρίστρια του καταφυγίου «Σπήλιος Αγαπητός» που βρίσκεται σε υψόμετρο 2.100 μέτρα. Μαζί με τον σύζυγό της Διονύση Πουρλιώτη και την αδελφή της Χριστίνα, κάθε χρόνο, από τον Μάιο έως τον Οκτώβριο, ζουν κοντά στην κορυφή του Ολύμπου. Και οι τρεις είναι Εθελοντές Σαμαρείτες - Διασώστες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. «Ήμουν τριών μηνών όταν ο πατέρας μου με πρωτοέφερε εδώ. Ήταν και εκείνος διαχειριστής του καταφυγίου και έκανε πάνω από 100 διασώσεις. Για την προσφορά του αυτή βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών. Μας μεγάλωσαν με τις αρχές του Εθελοντισμού και της προσφοράς στον άνθρωπο. Τώρα, συνήθως αναλαμβάνω τον συντονισμό της επιχείρησης. Επειδή βρισκόμαστε εδώ, είμαστε οι πρώτοι που φθάνουμε στο σημείο του συμβάντος. Έχουμε δει πολλά. Συγγενείς να κρέμονται από τα χείλη σου και να σου λένε κάνε ό,τι μπορείς, άλλοι που δεν επέζησαν ή βρέθηκαν μετά από καιρό σε πολύ άσχημη κατάσταση. Όταν είσαι στη μέση του πουθενά και διαβάξεις στα μάτια του θύματος “σώσε με” και δεν υπάρχει κανένας άλλος εκεί, παρά μόνο εσύ, το ψυχολογικό βάρος που σηκώνεις είναι πολύ μεγάλο», λέει η Μαρία.

«Οι καιρικές συνθήκες στον Όλυμπο είναι δύσκολες και η κόπωση μεγάλη, αλλά το να σώσεις μια ζωή είναι ανεκτίμητο», λένε οι Σαμαρείτες - Διασώστες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Οι διασώσεις δεν έχουν ώρα. «Ανά πάσα στιγμή μπορεί να χτυπήσει το τηλέφωνο, ή να έρθει κάποιος να σου πει ότι ένας άνθρωπος χάθηκε στο βουνό ή τραυματίστηκε. Η προετοιμασία για να φύγεις είναι πολύ γρήγορη, το βάρος όμως που σηκώνεις είναι πάνω από 20 κιλά. Υπάρχουν περιπτώσεις που δεν ξέρεις τι ακριβώς έχει συμβεί, οπότε είσαι αναγκασμένος να έχεις όλο τον εξοπλισμό για να μπορέσεις να ανταποκριθείς, συν έξτρα φακούς, μπαταρίες, νερά, ρούχα. Οι

καιρικές συνθήκες είναι δύσκολες και η θερμοκρασία πολύ χαμηλή. Ποτέ δεν ξέρεις πόσες ώρες θα επιχειρείς, για αυτό πρέπει να είσαι προετοιμασμένος για όλα. Ζητάς βοήθεια από όσους περισσότερους ανθρώπους μπορείς. Πάρα πολλές φορές έχω κατεβάσει ανθρώπους μόνος μου, κουβαλώντας τους στην πλάτη», λέει ο Διονύσης και συνεχίζει: «Υπάρχουν περιστατικά που περνάνε στο πετσί σου. Που δεν θέλεις να τα βλέπεις στον ύπνο σου. Συνεχίζεις όμως, γιατί εκείνη την ώρα βλέπεις κάποιον, που το μόνο που σε παρακαλάει είναι να ζήσει. Ξέρεις ότι η ζωή του κρέμεται από τα χέρια σου. Πρέπει να του δώσεις τις πρώτες βοήθειες και να τον κατεβάσεις με ασφάλεια και όσο το δυνατόν γρηγορότερα για να φτάσει στο νοσοκομείο. Κάθε λεπτό μπορεί να είναι κρίσιμο. Δε χρειάζεται κανένας να μας πει ευχαριστώ. Όταν η επιχείρηση τελειώσει και ο άνθρωπος φθάσει στο νοσοκομείο και είναι καλά, τότε λέμε ότι σώσαμε μία ζωή. Αυτή είναι η ευχαρίστηση μας», λέει φανερά συγκινημένος ο Εθελοντής Σαμαρείτης.

της Ειρήνης Μπουδρονικόλα

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού